

דף יג.

עין משפט א.

אה"ע סימן סח סעיף ט
עיין לעיל דף יב: עין משפט ב

עין משפט ב.ג.ד.ה.

אה"ע סימן ו סעיף יז
עיין לעיל דף יג. עין משפט ב.ג.ד.ה.

עין משפט ו.

אה"ע סימן כב סעיף ב

- ב. כשאירע מעשה של אמנון ותמר^ב, גזר דוד ובית דינו על יחוד הפנויה אפי' אינה ערוה. ושמאי והלל גזרו גם על יחוד הכותית.
- ג. העובר על איסור יחוד^ל, מכין אותו מכת מרדות, אחד האיש ואחד^מ האשה^ג, ומכריזין עליהם, חוץ מאשת איש שאין מלקין ואין מכריזין עליה, שלא להוציא לעז על בניה שהם ממזרים.

דף יג:

עין משפט א.

אה"ע סימן ז סעיף ד

- ה. אשה שבאה ואמרה נשכיתי וטהורה אני, נאמנת^ס. מדין הפה שאסר
 - כ. כתובות דף ד' ע"א וע"ז דף ע"א ודף ל"ו.
 - ל. ודוקא ידוע שנתייחדו, אבל היא אינה נאמנת לומר שנתייחדו, ואפי' עד אחד אינו נאמן. ריב"ש רפ"א ומהרי"ק, אבל אם נראה לביה"ד חשש יש להפרישם, ריב"ש כ"כ הח"מ. ועד אחד לאו כלום אפי' בביאה היכא דאיכא הכחשה, עיין בח"מ.
 - מ. בטור כתב שמלקין רק אותו ולא אותה, והוא מתוס' ד"ה מלקין.
 - נ. כרוז זה על הפנויה כר"מ, ודלא כרש"י דמפרש שהכרוז על א"א, והיינו שמכריזים שלא זינתה ומה שמלקין אותה הוא בשביל היחוד, והשו"ע פסק כרמב"ם כ"כ בח"מ. ואם תאמר יכריזו על א"א שלא זינתה כרש"י, י"ל דאיכא דשמע במכת מרדות ולא שמע בהכרזה שזה היה על יחוד, מגמ' שם בקידושין.
 - ס. מכתובות כ"ב.

 את הספרים של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
 ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

הוא הפה שהתיר. ואפי' היה שם עד א' שמעיד שנשבת אבל אם ישנם שני עדים שנשבת אינה נאמנת עד שיעיד לה עד אחד שהיא טהורה.

עין משפט ב. אה"ע סימן ו סעיף יז

ז. כ. ראו פנויה מעוברת^ע, או נבעלה בפרשת דרכים או בקרנות שבשדות, ואמרו לה ממי עובר זה, ואמרה לכשר נבעלתי, אם היו רוב העיר כשרים ורוב העוברים שם כשרים, שיש ב' רובי כשרה לכהן. משום מעלה עשו ביוחסין אבל ברוב אחד פסולה לכהונה לכתחילה ואם נישאת לא תצא.

עין משפט ג. אה"ע סימן ג סעיף ט

ט. ח. ילד כהן^פ וולד ישראל שנתערבו מטילים עליהם ב' חומרות, כהן וישראל, וה"ה לבן שלא שהתה אמו ג' חודשים אחר בעלה, ונישאה וילדה, ספק לראשון והוא כהן, ספק לשני והוא ישראל, מטילים עליו ב' החומרות.

טה"ה: ט. האשה שזינתה עם כהן אחד, ובתוך ג' נישאת^צ לכהן אחר, הוולד

ע. מכתובות ט"ו ע"ב. וכך פסק השו"ע והרמב"ם. וי"א דבחד רובא היכא דאומרת לכשר נבעלתי כשרה לכתחילה לכהונה וזו דעת הרמב"ן והרשב"א. וג' שיטות הם: א'. שיטת הרמב"ם דבעינן תרי רובי להכשיר לכהן גם עם ברי דידה. ב'. לדעת הר"ן והרמב"ן, באומרת ברי לכשר אף בחד רובא כשרה לכהן. ג'. לבעל המאור, אפי' בחד רובא ולא אומרת ברי לכשר מותרת לכהונה. וכל זה בלא נאנסה דאז בודקת ומזנה כ"כ הב"ש.

פ. מגמ' יבמות דף ק', ואם שייך ביטול בוולד כהן בב' ישראל עיין בחוות דעת סי' ק"י מרמב"ן דבן אדם לא בטל אך לא מוכרח.

צ. כ"כ הח"מ דה"ה נישאת לכהן ומת בעלה ובתוך ג' חודשים למיתתו זינתה עם כהן דהוולד פסול לכהונה לדעת הרמ"א, והקשה מדוע לא נלך אחר רוב בעילות הבעל ונחליט שהוא מאביו שנשא אותה ותירץ דלא אמרינן רוב בעילות אחר הבעל אלא א"כ הבעל לפנינו ולא במת. והב"ש כתב דדבריו של הח"מ לא מוכרחים.

פסול לכהונה^ק, הגם ששניהם כהנים.

הגה: י. כהן שבא על הפנויה, ומודה שהוא בנו, הרי זה בנו לכל דבר וכהן, והוא שהוא לפנינו^י ואומר כך, והיא אינה אומרת שבאו עליה ג"כ אחרים.

עין משפט ד. אה"ע סימן ד סעיף כז

כז. לא. ארוסה^ש בבית אביה שאומרת מארוס נתעברה אם הוא מודה, או שאינו לפנינו, הולד כשר אף ליורשו^ת. וכשרה לכהונה אם אינו לפנינו, או מודה. אבל בלפנינו ומכחישה אסורה לכהן לכתחילה. ואם נישאת לא תצא, אבל לארוס עצמו שמכחישה אסורה משום דשויא אנפשיה חתיכא דאיסורא.

ק. ואם נשא גרושה לוקה דמטילים עליו ב' החומרות. ויראה מהשו"ע דלא פסול לכהונה עד שיהיה הכל בזנות אבל אם יש צד אחד כשר כלומר נישאת לו בהיתר הולד כשר לכהונה והיא דעת רש"י. כ"כ הח"מ בס"ק י"ב.

ר. דאם לא כן משתיקין אותו לכהונה אף דכשר הוא לקהל. כ"כ הח"מ.

ש. מגמ' כתובות י"א. וארוסה היינו שנתקדשה בקידושין שבזמן הגמ' ולא ארוסה של היום.

ת. ואין אחיו יכולין לדחותו שיאמרו לו אייתי ראיה דאפי' שהוא ספק כיון שטוענת ברי ויש לה חזקת כשרות ואין אדם מכחישה יורש איתם. כ"כ הח"מ. וכתב הר"ן דאם אתה דוחה אותו מירושה הוי לעז. הביאו הח"מ.

ואם אינו לפנינו ומת מותרת האשה לכהונה כ"כ הח"מ, ודלא כחכם אחד שלא רצה להתירה לכהן לכתחילה בכה"ג עיין בח"מ.
